

शरद्वतः आयुष्मतः विरुद्धलक्षणयागतायुषइत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ दत्त्वं ददत ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कृत्स्नं कुरुत्स्नं ॥ ६२ ॥ इति उद्योगप० नैलकंठीये भारतभा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥
क्षत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ जातएषतवाभावइत्यत्र शमएवमहच्छेयइत्याधुनिकपाठः तराभ्यावइति पाठे तराणामभ्यादीनां वेगवतां वाहनानामभ्यावः सर्वतः स्वादनं कंडूरोगाद्युपद्रवइतियावत् अवरक्षणगतिकां

सबाह्लिकान् कुरुन्मूयाः प्रातिपेयान् शरद्वतः ॥ सूतपुत्रं तथा द्रोणं सहपुत्रं जयद्रथं ॥ ५८ ॥ दुःशासनं विकर्णं च तथा दुर्योधनं नृपं ॥ भीष्मं च ब्रूहि गत्वा त्वमाशुग
च्छचमाचिरं ॥ ५९ ॥ युधिष्ठिरः साधुनैवाभ्युपेयो मावोऽवधीदर्जुनो देवगुप्तः ॥ राज्यं दत्त्वं धर्मराजस्य तूर्णया च ध्वं वै पांडवं लोकवीरं ॥ ६० ॥ नैतादृशो हियोधो
स्ति पृथिव्यामिह कश्चन ॥ यथाविधः सव्यसाची पांडवः सत्यविक्रमः ॥ ६१ ॥ देवैर्हि संभृतो दिव्योरथो गांडीवधन्वनः ॥ न स जेयो मनुष्येण मास्म कृत्स्नं मनो युधि
॥ ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्ये सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच क्षत्रतेजा ब्रह्मचारी कौ
मारादपि पांडवः ॥ तेन संयुगमेष्यंति मंदाविलपतो मम ॥ १ ॥ दुर्योधननिवर्तस्व युद्धाद्भरतसत्तम ॥ न हियुद्धं प्रशंसंति सर्वा विस्थमरिंदम ॥ २ ॥ अलमर्थं पृथि
व्यास्ते सहा मात्यस्य जीवितुं ॥ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिंदम ॥ ३ ॥ एतद्विकुरवः सर्वे मन्यंते धर्मसंहितं ॥ यत्त्वं प्रशंसंति मन्येथाः पांडुपुत्रैर्महात्मभिः ॥ ४ ॥
अंगे मांसमवेक्षस्व पुत्रस्वामेव वाहिनीं ॥ जातएषतवाभावस्त्वं तु मोहान्न बुध्यसे ॥ ५ ॥ न त्वहं युद्धमिच्छामि नैतदिच्छति बाह्लिकः ॥ न च भीष्मो न च द्रोणो नाश्व
त्थामानसंजयः ॥ ६ ॥ न सोमदत्तो न शलोनरूपो युद्धमिच्छति ॥ सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयो भूरिश्रवास्तथा ॥ ७ ॥ येषु संप्रति तिष्ठेयुः कुरवः पीडिताः परैः ॥ ते युद्धं ना
भिनंदंति तत्तुभ्यंतातरोचतां ॥ ८ ॥ न त्वं करोषि कामेन कर्णः कारयिता तव ॥ दुःशासनश्च पापात्मा शकुनिश्चापिसौवलः ॥ ९ ॥ दुर्योधन उवाच नाहं भव
ति न द्रोणे नाश्वत्थामिनसंजये ॥ न भीष्मे न च कां वोजेन रूपेण च बाह्लिके ॥ १० ॥ सत्यव्रते पुरुमित्रे भूरिश्रवसि वा पुनः ॥ अन्येषु वा तावकेषु भारं कृत्वा समाह्वयं ॥
॥ ११ ॥ अहं च तात कर्णश्चरणयज्ञं वितत्य वै ॥ युधिष्ठिरं पशुं कृत्वा दीक्षितौ भरतर्षभ ॥ १२ ॥ रथो वेदीस्रुवः खड्गो गदास्रुककवचंसदः ॥ चातुर्होत्रं च दुर्यमिशराद
र्भाहविर्यशः ॥ १३ ॥ आत्मयज्ञेन नृपते इष्ट्वा वैवस्वतरणे ॥ विजित्य च समेष्यावो हता मित्रौ श्रिया वृतौ ॥ १४ ॥ अहं च तात कर्णश्च भ्राता दुःशासनश्च मे ॥ एतेव
यं हनिष्यामः पांडवान्समरे त्रयः ॥ १५ ॥

तीत्यादेः स्वादनार्थात् घञ् आस्त्रावइति पाठे आस्त्रावः क्षंतं यानेषूपद्रवः पराजयलक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ चातुर्होत्रं चतुर्णां होतृणां ऋत्विजां कर्म ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥